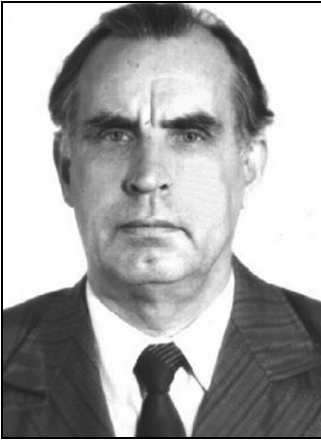

ВИДАТНІ ВЧЕНІ, ПЕДАГОГИ

ТКАЧУК Андрій Якович народився 16 грудня 1928 р. в селі Ненадиха Тетіївського району Київської області. Закінчив Київський інженерно-будівельний інститут у 1953 році за спеціальністю «Теплогазопостачання і вентиляція». Науково-педагогічну діяльність розпочав у Київському інженерно-будівельному інституті аспірантом і асистентом кафедри теплогазо-постачання і вентиляції. В 1960 році перейшов на роботу в Науково-дослідний інститут санітарної техніки та обладнання будинків і споруд (НДІСТ)

Академії будівництва і архітектури УРСР, де працював головним конструктором, завідувачем лабораторії, заступником директора з наукової роботи. З 1977 року по 2000 рік завідував кафедрою теплогазопостачання і вентиляції Київського національного університету будівництва і архітектури, а з 2000 року працював професором кафедри.

А.Я. Ткачук у 1962 році захистив кандидатську дисертацію, йому присвоєно вчені звання старшого наукового співробітника у 1964 р., доцента – у 1980 р., професора – у 1989 р. З 1996 року А.Я. Ткачук дійсний член Академії будівництва України. Відзначений чотирма державними нагородами, знаком «Відмінник освіти України».

Андрію Яковичу випало завідувати кафедрою протягом трьох епох: радянської, перебудови та пострадянської, у скрутні часи, коли наука була позбавлена нормального фінансування, а заробітну платню платили з великими перебоями, коли кафедра трималася лише на ентузіазмі та відданості колег. Йому вдалося зберегти дух колективу, єдність та доброзичливі стосунки на кафедрі.

Андрій Якович є автором понад 190 наукових і методичних праць, серед них монографії, навчальні посібники, авторські свідоцтва і патенти на винаходи, він підготував 29 кандидатів

технічних наук. Науково-технічні праці Андрія Яковича були спрямовані на розробку нових і удосконалення існуючих опалювальних і вентиляційних систем та обладнання. З його безпосередньою участю розроблено понад 50 нових зразків опалювального та вентиляційного обладнання, значна частина якого впроваджена у виробництво. До останньої хвилини життя Андрій Якович продовжував свої наукові дослідження і не міг погодитися з практикою, коли для опису фізичних явищ, які відбуваються в системах опалення і вентиляції, вводяться малозрозумілі емпіричні поняття. Він керувався принципом, що теорія складних явищ повинна бути простою, доступною для сприйняття, позбавленою ускладнених величин і коефіцієнтів. Вже на самому початку своєї наукової діяльності він запропонував простий і зрозумілий метод розрахунку аерації будівель без уявних понять, якими були насичені тогочасні методики. Завдячуючи саме розробленій методиці студенти самостійно, без ускладнень, засвоюють і виконують аеродинамічні розрахунки.

Андрій Якович взяв на себе мабуть найбільш складну задачу своєї галузі – теоретичний опис усередненого руху в турбулентних потоках. Йому вдалося без використання понять «довжина шляху змішування», «турбулентна в'язкість» та ін. описати теоретично потоки в трубах і каналах, при обтіканні пластини та у струминних течіях. Він теоретично обґрунтував загальновідомі експериментальні та емпіричні формули.

У 2002 році Ткачука Андрія Яковича не стало, він помер 27 квітня. Світла йому пам'ять!

***Пригадує В.О. Мілейковський, викладач кафедри
теплогазопостачання і вентиляції КНУБА,
кандидат технічних наук***

Важко повірити, що вже більше шести років немає з нами Андрія Яковича Ткачука, прекрасної людини, видатного вченого і педагога, мого першого керівника. З його науковими розробками мені довелося вперше познайомитися на другому курсі при вивченні дисципліни «Аеродинаміка вентиляції». Але особисто з ним звела мене доля у 1999 році, коли він керував моєю магістерською роботою. Він докорінно змінив мої уявлення про наукові дослідження, навчив шукати простих і зрозумілих підходів до найскладніших задач.

Мені довелося бути останнім аспірантом Андрія Яковича. Перед нами стояла складна задача використання ефекту взаємодії криволінійних струминних течій при розподіленні припливного повітря у приміщеннях. Але своєю мудрістю Андрій Якович вселяв спокій та впевненість. З вдячністю пригадую зустрічі з ним, коли ми обговорювали одержані результати, шукали шляхи вирішення питань. Потім ми обговорювали нові результати, які Андрій Якович одержав у своїй науковій діяльності. Так було до останніх днів його життя. Він дав мені наукове спрямування для подальшої діяльності. Його доброзичливе ставлення до всіх колег, аспірантів, студентів – створювало теплу атмосферу на кафедрі.

Андрій Якович зберіг і продовжив на кафедрі традиції, закладені першим завідувачем, видатним вченим і педагогом Борисом Микитовичем Лобаєвим. Кафедра залишається і буде залишатися вірною цим традиціям.